

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 574
din 19.11.2009**

Dosar nr.: 287/2009

Petiția nr.: 6833/14.07.2009

Petent: H M

Obiect: discriminare la locul de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 H M , loc.

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului.

I.2.1 Instituția Prefectului – Județul Iași, V L - prefect, R
C – Director, loc. Iași, str Anastasie Panu, nr. 60, Județul Iași

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenta se consideră supusă unui tratament discriminatoriu exercitat de superiorii ierarhici deoarece s-ar fi primit mai multe reclamații la adresa acesteia.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta este angajată în cadrul Instituției Prefectului Județului Iași în poziția de consilier al prefectului pentru problemele romilor, fiind singurul angajat de etnie romă din instituție. Petenta se consideră supusă unui tratament discriminatoriu exercitat de superiorii ierarhici deoarece s-ar fi primit mai multe reclamații la adresa acesteia.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 7680.19.08.2009, a fost citată doamna H M , pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 17.09.2009.

4.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 7681/19.08.2009, a fost citată Instituția Prefectului Județul Iași, prin reprezentant domnul R C

V. Susținerile părților

5.1 Petenta susține că este supusă unui tratament discriminatoriu de către superiorii ierarhici care pretind că au primit mai multe reclamațiile adresa acesteia.

5.2 Petenta susține că în data de 08.05.2009 i s-a cerut să răspundă la o adresă semnată de prefect în care se aduceau mai multe acuzații, fără să fie prezentate alte detalii, respectiv persoanele care au făcut reclamațiile.

5.3 Petenta susține că domnul C R , având calitatea de director, a informat-o că este de profesie avocat și că respectă principiul confidențialității, iar domnul prefect V L a făcut afirmația că nu i s-au dat petentei mai multe informații pentru a nu face „țigănie”.

5.4 Petenta mai susține că, activitatea dânzei este obstrucționată, din această cauză de către directorul de cancelarie, neputând avea acces la plângerile ce vizează comunitatea romă, fiind reținute mai întâi în cancelarie. Printr-o notă informativă petenta a cerut domnului R C – Director Cancelarie Instituția Prefectului, să i se aducă la cunoștință reclamațiile prin care diferite persoane aduc la cunoștința conducerii, diverse acuze grave legate de activitatea dânzei. În acest sens dorește să i se acorde un drept de apărare și să existe o transparență în comunicare și că amenințările care i se aduc de diferite persoane să fie dovedite, atâta timp cât nu au o susținere nu se poate spune că asupra ei aplanează o vină și că toate acestea pot face obiectul unui caz penal de calomnie.

5.5 Reclamații susțin că petiția are un caracter general și conține aprecieri strict personale ale petentei, nu este întemeiată în fapt și în drept, pe un probatoriu solid.

5.6 De asemenea, cât privește existența unor plângeri și sesizări la adresa petentei, se confirmă existența acestora, însă conducătorul instituției a decis să nu fie comunicate sau transmise, ci să se păstreze secretul și confidențialitatea conținutului acestora. Din dispoziția prefectului s-a discutat cu cei care au semnat plângerile și sesizările, în urma cărora toți au confirmat faptele săvârșite de petentă, multe dintre ele de natură penală, în prezența unui alt coleg de serviciu.

5.7 Reclamații informează și asupra apariției unui articol, intitulat „Oficialii romilor se ceartă de la banii pentru integrare școlară”, publicat în Ziarul de Iași pe data de 9 iulie 2009, în care susțin reclamații, se vorbește negativ de petentă.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin **iurisprudența sa**, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 În speță, Colegiul Director analizând petiția, așa cum este formulată, precum și susținerile părților, este de opinie că, actele reclamațiilor nu pot fi încadrate ca fapte de discriminare, așa cum este aceasta reglementată prin dispozițiile legale. Colegiul Director nu poate să stabilească o legătură de cauzalitate între aspectele sesizate de petentă și etnia acesteia. Astfel, coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză **nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor** privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1.Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin.1 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2.Clasarea dosarului;

3.Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

5.O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

DEYIDERIU GERGELY – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării: 11.12.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.